

(สำเนา)

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

พ.ศ. 2547

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2531 สภามหาวิทยาลัยจึงตราข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2547”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ใช้ด้วยแต่ละวันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ภายใต้บังคับข้อ 5 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

พ.ศ. 2516

บรรดาข้อความในข้อบังคับ ระเบียน คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดที่มีก่อร้าวไว้ในข้อบังคับนี้ หรือที่ข้อบังคับนี้ก่อร้าวไว้เป็นอย่างอื่น หรือที่ขัดแย้งกับความในข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาทุกระดับที่เข้าลงทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

“คณะ” หมายความว่า หน่วยงานทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอน

“คณะบดี” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานระดับคณะและให้หมายความรวมถึง หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีการจัดการเรียนการสอน

“เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย” หมายความว่า เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยและให้หมายความรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ 5 นักศึกษาที่กระทำการผิดวินัยนักศึกษาก่อนวันที่ข้อบังคับนี้บังคับใช้ ถ้ายังไม่ได้รับโทษฐานกระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2516 หากข้อบังคับใดที่เป็นคุณแก่นักศึกษา严于 กว่าให้นำข้อบังคับนั้นมาใช้บังคับ

ข้อ 6 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวดที่ 2

วินัยนักศึกษา

ข้อ 7 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบของมหาวิทยาลัยทุกประการ และต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ในการนี้ที่คณะมีความจำเป็นตามลักษณะเฉพาะของหลักสูตรการเรียนการสอน ให้คณะดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะอกรับเป็น เช่น ระเบียนว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติ ระเบียนว่าด้วยการฝึกงาน แล้วเสนอให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติ

ข้อ 8 นักศึกษาต้องรักษาความสามัคคีระหว่างกัน เช่น ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายดูหมิ่น แสดงอาการเหยียดหยาม และต้องรักษาไว้ซึ่งความเรียนร้อยและเกียรติของมหาวิทยาลัย

ข้อ 9 นักศึกษาต้องประพฤติดินเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่อาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ 10 นักศึกษาต้องเชื่อฟัง และแสดงความเคารพต่อบรรดาผู้สอนของมหาวิทยาลัยและต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ 11 ในกรณีที่มีเหตุสมควร เมื่อบรรดาผู้สอนหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจบัตรประจำตัวนักศึกษา นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา เช่น ในการใช้บริการห้องสมุด หรือห้องปฏิบัติการต่างๆ ในห้องสอน หรือในมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน เป็นต้น

ข้อ 12 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบการสอบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

จะเป็นไปได้ที่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบการสอบของคณะที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามระเบียบการสอบของมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นระเบียบของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ 13 นักศึกษาต้องแต่งกายให้สุภาพเหมาะสมแก่กាលเทศะหรือแต่งเครื่องแบบนักศึกษา เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย อันได้แก่

13.1 ในงานพิธีและในการสอบໄหลหรือการสอบกลางภาคให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

13.2 ในกรณีที่จำเป็นต้องมีเครื่องแบบเฉพาะในห้องทดลองปฏิบัติงาน หรือเครื่องแบบเฉพาะสาขาวิชาชีพ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

13.3 ในโอกาสทั่วไปให้นักศึกษาแต่งกายสุภาพ

ข้อ 14 ไทยพิดิวนัยมี 4 สถาน คือ

14.1 ໄเล่ออก

14.2 ให้พักรการศึกษาหรือพักการเสนอข้อมูลดิปริญญา มีกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา

14.3 ทำทันฑ์บัน

14.4 ว่างล่าวตักเตือน

ข้อ 15 นักศึกษาผู้ใด

15.1 ต้องโทษโดยคำพิพากษานถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

15.2 เป็นตัวการบุยงและก่อเหตุวุ่นวายร้ายแรงให้เกิดชื่นในบริเวณมหาวิทยาลัย เว้นแต่การใช้สิทธิโดยชอบด้วยบนบัญญัติรัฐธรรมนูญ

15.3 กระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบอันเป็นการเสื่อมเสียร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงขนาดให้ลงโทษໄเล่ออก

ข้อ 16 นักศึกษาผู้ใด

16.1 เล่นการพนัน ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เสพยาเสพติดให้โทษหรือมาสุราอาละวาดในบริเวณมหาวิทยาลัย

16.2 ลักทรัพย์ ล้อโคง ปลอมเอกสาร หรือใช้เอกสารปลอมเพื่อแสร้งหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

16.3 ประพฤติผิดวินัยตามความในข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 15.2 หรือ 15.3 แต่ไม่ร้ายแรงถึงกับลงโทษໄเล่ออก

ถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษพักรการศึกษาหรือพักการเสนอข้อมูลดิปริญญา มีกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา

ข้อ 17 ผู้ได้กระทำทุจริตในการสอบไม่ว่าจะเป็นการสอบໄไล หรือการสอบกลางภาคก็ตาม หรือพยายามกระทำการเข่นว่าնัน ถ้ากระทำผิดไม่ร้ายแรงถึงกับໄเล่ออก ให้ลงโทษพักรการศึกษา หรือพักการเสนอข้อมูลดิปริญญา มีกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา ถูกแต่ความร้ายแรงของกรรมการทำผิด

โทษทุจริตในการสอบໄไล นอกจากจะบุกลงโทษตามที่ระบุไว้แล้ว ให้ถือว่าสอบໄไลตกในรายวิชาที่ทุจริตในการสอบໄไลนั้นอีกด้วย

ข้อ 18 ผู้ได้กระทำผิดวินัยในขั้นที่มิไดரงบุไว้ในข้อ 15 ข้อ 16 และข้อ 17 ให้ลงโทษด้วยการให้พักการศึกษา หรือพักการสอนของอนุมติปริญญาเมื่อกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา หรือทำทันทีบน หรือว่าก่อจลาจลเดือน ตามควรแก่กรณี

ข้อ 19 ในระหว่างนักศึกษาถูกลงโทษวินัยข้อ 14.2 ข้อ 14.3 หรือข้อ 14.4 มหาวิทยาลัยจะกำหนดให้นักศึกษามารายงานตัว อบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยควบคู่กับการลงโทษทางวินัยได้

ข้อ 20 เมื่อความประภูมิอันเป็นการประพฤติผิดวินัย หรือมีการกล่าวหาว่านักศึกษาผู้ได้กระทำความผิดวินัยที่พึงต้องได้รับโทษตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษา ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาหรือคณบดี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาการกระทำของนักศึกษาผู้นั้นตามข้อบังคับ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

กรณีการกระทำเข้าลักษณะความผิดในข้อ 17 ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

หมวดที่ 3

การสอบสวน

ข้อ 21 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่า�ักศึกษาผู้ได้มีพฤติกรรมหรือกระทำความผิดซึ่งเป็นความผิดเล็กน้อย ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาหรือคณบดี หรือผู้ที่รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา หรือคณบดีมอบหมายเรียกนักศึกษาผู้นั้นมาว่าจ้างล่าด้วยเดือนให้ยุติหรือระงับการกระทำ หรือพฤติกรรมที่กระทำนั้นเสียโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ 22 การตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 20 ให้แต่งตั้งจากบรรดาผู้สอน และหัวหน้าที่มหาวิทยาลัย หรือจะแต่งตั้งผู้ชำนาญการหรือบุคคลใดที่เห็นสมควร ประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการ และกรรมการและเลขานุการ ไม่น้อยกว่า 3 คน เป็นคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 23 ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน โดยมีหักห้าให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีการสอบสวนดำเนินการไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการได้ครั้งละไม่เกิน 30 วัน

ข้อ 24 ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจขอพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 25 นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย มีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 26 ภายในบังคับข้อ 23 ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นต่อรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา เพื่อวินิจฉัยและสั่งลงโทษตามควรแก่ความผิด

ถ้าเป็นความผิดเข้าลักษณะที่จะได้รับโทษตามความในข้อ 14.1 แห่งข้อบังคับนี้ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาดำเนินการตามที่ได้รับสั่งลงโทษ

หมวดที่ 4

การอุทธรณ์

ข้อ 27 นักศึกษาที่ถูกลงโทษตามข้อบังคับ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา ซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งถูกลงโทษหรือมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติม อันจะทำให้โทษตามที่ได้รับลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษพร้อมด้วยเหตุผลต่อรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งลงโทษ

ในระหว่างอุทธรณ์ให้นักศึกษายังคงได้รับโภชนาคนี้แต่กรณีมีเหตุผลพิเศษอันควรได้รับการพุ่เลาการบังคับไว้ก่อน ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา โดยแสดงเหตุผลที่ชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมพิเศษว่าเหตุใดจึงสมควรพุ่เลาการบังคับไว้ก่อน ทั้งนี้ การที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไม่ถือเป็นพฤติกรรมพิเศษ หากองอาจการบดีฝ่ายการนักศึกษาพิจารณาอนุญาตให้พุ่เลาการบังคับ ให้รอดบังคับไว้ก่อนเพื่อรอผลคำวินิจฉัย ข้อดตามข้อ 28

ข้อ 28 ให้อธิการบดีแต่งตั้งบรรดานักศึกษาหรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย หรือจะแต่งตั้งผู้ชำนาญการหรือบุคคลใดที่เห็นสมควร จำนวนไม่น้อยกว่า 10 คน แต่ไม่เกิน 20 คน เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์กลาง

เมื่อได้รับคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ยกเว้นโทษตามความในข้อ 14.1 แห่งข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ไม่น้อยกว่า 3 คน จากคณะกรรมการอุทธรณ์กลางประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการ ตลอดจนกรรมการและเลขานุการ ที่มีได้เป็นกรรมการสอบสวนพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เสนอให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยข้อด

ข้อ 29 การพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้พิจารณาจากคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เอกสาร ถ้อยคำ และพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนมาประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการอุทธรณ์เห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาจะทำการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ 30 การวินิจฉัยข้อดอุทธรณ์ตามข้อ 28 ให้อธิการบดีมีคำสั่งยก ยืน กลับหรือแก้คำสั่งภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์

คำสั่งในวรรคแรกให้กำหนดเวลาเริ่มมีผลของคำสั่งย้อนหลังนับตั้งแต่วันที่มีคำสั่งลงโทษ หรือกำหนดเวลาเริ่มต้นของคำสั่งในลักษณะอื่นได้ตามที่เห็นสมควร

คำวินิจฉัยคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 31 กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษໄลออก ให้เสนอคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อสภามหาวิทยาลัย และคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2547

(ลงนาม)

พนัส สิมะเสถียร

(นายพนัส สิมะเสถียร)

นายกสภามหาวิทยาลัย

สำเนาถูกต้อง

(นางวีพร ตันพานิช)

นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ 8

บังอร/คัด/ท่าน

**การกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษา
สำหรับตัวบุคคลที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับ
นักศึกษา**

ตามที่ฝ่ายการนักศึกษาได้กำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษา เพื่อเป็นกรอบเกณฑ์ในการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบัน จัดให้กับนักศึกษา ซึ่งเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2554 และนั้น ก็ประชุมได้มีความเห็นให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา ได้ปรับแก้ข้อความให้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาได้ทำการปรับแก้แล้ว ดังนี้คือ

“นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยต้องรู้จักเคารพสิทธิผู้อื่น ใช้สิทธิ เสรีภาพควบคู่กับการมีหน้าที่ เคารพกติกา มีความซื่อสัตย์ และมีส่วนร่วมในการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมในระดับต่าง ๆ โดยเริ่มต้นที่ตนเอง อันนำไปสู่การเป็นบัณฑิต ที่มีจริยธรรมในการประกอบอาชีพ”